

това, ти казувамъ, прощаватъ ѱ ся много-то ѱ грѣхове, защото ты много обыча; а кому-то ся прощава малко, помалко обыча.“

Послѣ като ся обърнѣлъ камъ женѣ-тѣ, Господь казалъ: „прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ.“ Тогава оныя, които сѣдѣли на трапезѣ-тѣ, наченѣли да ропчатъ, говорещи помежду си: „Кой е Тойзи, който си е присвоилъ власть да прощава грѣхове? Но Исусъ Христосъ, безъ да обръща вниманіе на това роптаніе, казалъ на женѣ-тѣ: „твоя-та вѣра тя спаси, иди съ миромъ.“

ГЛАВА XXXIX.

Исусъ Христосъ укротява бурѣ-тѣ.

Веднажъ Исусъ Христосъ, като ся намиралъ при езеро-то Геннисаретско, влѣзълъ въ една ладіѣ наедно съ ученицы-тѣ си и казалъ: „да ся прѣвеземъ отонѣдъ езеро-то.“ И плувиѣли. Во время-то на плаваніе-то Исусъ Христосъ заспалъ.

Вече ся намирали по срѣдѣ-тѣ на езеро-то, кога ся видѣли силенъ вѣтеръ; езеро-то наченѣло силно да ся волнува, волны-тѣ плискали прѣзъ ладіѣ-тѣ; негодѣма-та ладіѣ ся намирала въ голѣмѣ опасность,—а Той спалъ.

Уплашени-тѣ ученицы Го обиколили и разбудили, говорещи: „Господи! спаси ны! ный погынваме.“

Исусъ Христосъ встанѣлъ, запретилъ на вѣтра да духа, а на езеро-то да ся волнува, и настанала голѣма тишина.

Тогава Спаситель, като ся обърналъ камъ ученицы-тѣ Си, казалъ: „Гдѣ е вѣра-та ви?“ Които были съ Него и които Той спасилъ само съ една думѣ, говорили помежду си съ голѣмо удивленіе: „кой е Тойзи, който повелѣва на вѣтрове-тѣ и на волны-тѣ? И тѣ Му ся покоряватъ!“